

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2003-2005/2500

อัยการจังหวัดสระบุรีโจทก์ นายฉิม มามะกะมูลจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 59, ม. 131, ม. 132, ม. 136, ม. 137, ม. 138

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 59, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 131, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 132, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 136, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 137, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 138, พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.2484 มาตรา 57

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ พ.ร.บ. คณะสงฆ์บัญญัติไว้ว่า พระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามบทแห่ง พ.ร.บ.นี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายลักษณะอาญานั้น บ่งชี้ถึงอำนาจและหน้าที่ กล่าวคือ เมื่อมีอำนาจในวัดเหมือนกับเจ้าพนักงานแล้ว หากกระทำความผิดในหน้าที่ที่จะต้องเป็นผิดฐานเจ้าพนักงานกระทำความผิดด้วย การลดโทษ ที่มีเหตุอันเข้าลักษณะทั้งกฎหมายเก่าและกฎหมายใหม่นั้น เมื่อได้ทำผิดขณะใช้กฎหมายเก่า ก็ควรอ้างกฎหมายเก่า คือ ก.ม. ลักษณะอาญา มาตรา 59 เป็นเหตุลดโทษ. (ตามแบบอย่างฎีกา ที่ 1879/2500) โจทก์ฟ้องจำเลยเป็นสามสำนวน ว่าขณะเกิดเหตุจำเลยเป็นพระภิกษุได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัด พระพุทธบาท ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริต เบียดบังยกยอกเอาทรัพย์สินของวัด ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวและรับสินบน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยผิดตาม ก.ม. ลักษณะอาญา มาตรา ๑๓๑, ๑๓๒, ๑๓๖, ๑๓๗, ๑๓๘ ให้รวมกระทลงโทษจำเลย ลดแล้วคงจำคุก ๒ ปี ศาลอุทธรณ์ฟังว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิด พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยทำผิดฐานรับสินบนสถานเดียว พิพากษาแก้ว่าจำเลยผิดตาม ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๑๓๘ วรรคต้น ให้รวมกระทลงโทษจำเลย ลดตาม ก.ม.ลักษณะอาญา มาตรา ๕๙ แล้วคงจำคุก ๑ ปี ส่วนที่จำเลยแก้ฎีกาโต้แย้งว่าตาม พ.ร.บ. คณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๕๗ ซึ่งว่า "พระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายลักษณะอาญา " นั้น เป็นการให้อำนาจไว้เพื่อควบคุมและคุ้มครองอย่างเดียวกับเจ้าพนักงานเท่านั้น มิได้มีผลบังคับว่าถ้าทำผิดจะต้องเป็นเรื่องเจ้าพนักงานกระทำความผิดด้วย โดยตรงดังที่กฎหมายลักษณะอาญาบัญญัติไว้ในเรื่องเจ้าพนักงานกระทำความผิด จึงไม่ควรใช้บทกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานกระทำความผิดมาลงโทษจำเลยนั้นศาลฎีกาเห็นว่า

คำพิพากษา

คำว่า "ให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายลักษณะอาญา " นั้น บ่งชี้ถึงอำนาจและหน้าที่พร้อมมูลทั้งสองประการ กล่าวคือ เมื่อมีอำนาจในวัดเหมือนกับเจ้าพนักงานแล้ว หากกระทำความผิดในหน้าที่ที่จะต้องเป็นผิดฐานเจ้าพนักงานกระทำความผิดด้วย.

องค์คณะ

ดุลยพินิจฎีกา · ประมูล สุวรรณศรี · วิเทศจรรยารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2003-2005/2500>